

Kıyı Tipleri: Kıyı topoğrafyasının oluşmasında dalga ve akıntıların kıyılarda oluşturduğu yer şekillerinin yanı sıra kıyıya komşu karadaki jeolojik yapı, iklim, tektonik hareketler, deniz seviyesi değişimleri, akarsu ve buzul etkileri, rüzgâr, gelgit, insan faaliyetleri etkili olmaktadır. Örneğin kıyı gerisindeki dağların uzanışı, kıyıya komşu arazide çözünebilen kayalar bulunması, bölgede buzul etkisinin yaşanmış olması, akarsuların kıyıya alüvyon taşıması gibi olaylar farklı özelliklerde kıyı şekilleri oluşmasına neden olmaktadır. Bunlara da kıyı tipleri adı verilmektedir. Başlıca kıyı tipleri şunlardır:

Boyuna Kıyı Tipi: Dağların kıyıya paralel uzandığı bölgelerde, denizin kısa mesafede derinleştiği ve kıta sahanlığının dar olduğu kıyılarda görülür. Girinti çıkıntının az, falez oluşumunun fazla olduğu kıyı tipidir. Türkiye'nin Karadeniz ve Akdeniz kıyılarında, Kuzey ve Güney Amerika kıtalarının batı kıyılarında bu kıyı tipi görülür.

Enine Kıyı Tipi: Dağların kıyıya dik uzandığı bölgelerde meydana gelen, girintili çıkıntılı kıyı tipidir. Türkiye'de Ege Denizi kıyıları ile Atlas Okyanusu kıyılarındaki bu kıyı tipi görülür.

Haliçli Kıyı Tipi (Estuar): Akarsularla parçalanmış, yükseltisi az bölgelerin deniz suları altında kalmasıyla meydana gelen ve denizin vadiler boyunca iç kesimlere sokulduğu kıyı tipidir. ABD'nin Atlas Okyanusu kıyıları ile Fransa'nın kuzeyinde ve İngiltere'nin doğusunda bu kıyı tipi görülür.

Rialı Kıyı Tipi: Denizin kıyılardaki dik yamaçlı ve derin akarsu vadilerini doldurmasıyla meydana gelen kıyı tipidir. Deniz, böyle kıyılarda iç kesimlere doğru girinti yapar. Türkiye'nin güneybatısında, İngiltere ve İrlanda'nın güneyinde, Kuzeybatı İspanya kıyılarında, Kore ve Güney Çin'de bu kıyı tipi görülür.

Kalanklı Kıyı Tipi: Kireç taşından oluşmuş, dik yamaçlı, dar ve derin koylar ile küçük körfezlerin bulunduğu kıyılarda bu kıyı tipi görülür. Karstlaşma sonucu oluşmuş mağara ve galerilerin çökmesiyle meydana gelmiş kanyon vadilerin ağız kısmının deniz istilasına uğramasıyla oluşur. Güneydoğu Fransa'da, Türkiye'nin Akdeniz kıyılarında ve Malta Adası'nda bu kıyı tipinin örnekleri görülür.

Dalmaçya Kıyı Tipi: Kıyıya paralel uzanan dağların bulunduğu bir bölgede dağlar arasındaki çukur alanların deniz suları altında kalmasıyla oluşan kıyı tipidir. Kıyıya yakın ve paralel uzanan çok sayıda adanın bulunduğu bu kıyı tipi Hırvatistan'ın Dalmaçya kıyıları ve Türkiye'nin güneybatı kıyılarında görülür.

Limanlı Kıyı Tipi: Koy ve körfezlerin veya haliçli kıyıların önünün kıyı kordonları ile kapanarak lagüne dönüşmesiyle meydana gelen kıyı tipidir. Doğal liman özelliği gösteren bu kıyılar, Karadeniz'in kuzeyinde Odessa Körfezi ve Azak Denizi'nde, ABD'nin Kuzey Carolina (Karolayna) kıyılarında, Baltık Denizi'nin güney kıyılarında görülür.

Fiyortlu Kıyı Tipi: Denizin kara içine uzun mesafeler boyunca sokulduğu, yamaçları oldukça dik olan kıyılardaki eski buzul vadilerine fiyort denir. Fiyortlar Buzul Çağı'nda oluşmuş derin buzul vadilerinin deniz suları altında kalmasıyla oluşmuşlardır. İzlanda, Norveç, Grönland Adası, Güney Şili gibi kutuplara yakın bölgelerde bu kıyı tipi görülür.

Skayerli Kıyı Tipi: Buzulların şekillendirdiği kıyılarda, yükseltisi az arazilerin deniz altında kalmasıyla oluşur. Hörgüç kaya, drumlin ve moren setlerinin adalara dönüştüğü bu kıyılar oldukça girintilidir. İsveç ve Finlandiya'da bu kıyı tipi görülür.

Resifli Kıyı Tipi: Koloniler hâlinde ve bir yere tutunarak yaşayan deniz mercanlarının kalkerli iskeletlerinin üst üste yığılması ve bu yığınların su yüzüne çıkmasıyla meydana gelen biriktirme şekillerine resif adı verilir. Mercanlar, 18 °C'un üzerinde (en uygunu 25-30 °C arası) olan sığ denizlerde yaşar. Resifli kıyılar, kıyı boyunca veya adaların çevresinde mercan resiflerinin birikmesiyle oluşan kıyı tipidir. Maldiv Adaları, Filipinler, Endonezya, Avustralya ve Mısır kıyılarında bu kıyı tipinin örnekleri görülür (Görsel 3.27).



Görsel 3.27: Resifli kıyı (Filipinler)